

20 éves a Magyar Ju Jitsu Szövetség

Vendégünk: Kelemen István (6. dan), a szövetség megalapítója

A közelmúltban jubileumi nemzetközi edzőtábor tartott Budapesten a Magyar Ju Jitsu Szövetség, melynek több mint kétszázan vettek részt. Az edzőtábor végén interjút készítettünk Kelemen István 6. danos mesterrel, a 20 éves szövetség megalapítójával.

Kérem, röviden ismertesse a ju jitsu kialakulását, fejlődését.

– A ju jitsu az egyik legősibb harcművészet, melynek története a japán prehisztórikus korra nyúlik vissza. Régen jawara néven vált ismertté. A társ harcművészetektől abban tudnám megkülönböztetni, hogy kialakulása és fejlődése nem egy személyhez fűződik, mint például a kyokushin karate esetében, melynek megalapítása, világméretű elterjedése egy konkrét személyhez. Masutatsu Oyama mesterhez fűződik. A ju jitsu ehhez képest olyan, mint a „népköltészet”, mely az idők során folyamatosan alakult ki, s mindenki hozzájárult, illetve elvette belőle annyit, amennyit tudásából, tapasztalataiból tudott. Tulajdonképpen „katonák hozták létre, katonák számára”, abban az időszakban, amikor még a puszta kez és eszközös küzdelem volt a harc általános formája. Ez az időszak egészen a modern löfegyverek kialakulásáig tartott, amikor a technika és a gépesítés átvette a hideg fegyverek szerepét a harcban. A ju jitsu kezdeti fejlődésében az élet is szelektált, hiszen a rossz iskolák, a rossz technikák kihullottak, mivel az ezeket követő harcosok meghaltak. Ez idáig pozitív oldala volt a ju jitsu kialakulásának, viszont hátrányt is jelentett, mivel mindenki hozzá is tehetett valamit. Ezért kialakult bizonyos rivalizálás az egyes mesterek és iskolák között, s voltak mesterek, akik a kevésbé hatásos technikákra is rámondták: ez az én technikám, ez az én ju jitsum, ami jobb, mint a te ju jitsud stb. Ami egy kicsit kedvezett a köklerek megjelenésének is.

Magyarországon 1977-ben kezdünk el a jitsuval foglalkozni. Az én harcművész előéletemben előtte volt egy kis judo, egy kis önvédelem, és a különböző karate iskolák is ekkor kezdtek hazánkban a szármayaikat bontogatni... Személy szerint én úgy éreztem, hogy a judo kevés nekem, kicsit másra vágytam, amikor elmentem az MHSZ Haditorna Klubba, ahol Szaeski Mihály volt az oktatóm, de úgy éreztem, ez sem az amiben én gondolkoztam. Ekkor jöttek 1977-ben Magyarországra a ju jitsu világszövetség vezetői, Klark úr és Bertoletti úr, akik a kezdeti utat megmutatták nekünk, majd a következő években is ellátogattak hazánkba. Nekem nagyon felejt az, hogy kifejezetten „erő ju jitsut” csináltunk. Nem a tennetem miatt, hanem azért, mert sokkal életszerűbb volt, mint például pusztán az izületek csavargatása több-kevesebb sikerrel. A gyakorlás során viszont rá kellett ébrednünk, hogy csak a száz százalékos technika működik. Például a karatéra vonatkoztatva, egy ütés ha nem is száz százalékosan csapódik is be, attól még lehet hatásos. Sajnos, ezeknél a feszítéses gyakorlatoknál csak egyetlen ponton működik a technika, rengeteg gyakorlást igényel, emiatt sokan abbahagyják, mert előfordul, hogy tíz év gyakorlást követően is belejavit a mester, hogy még mindig nem az igazi. Sokak számára nehezen feldolgozható, hogy ennyi gyakorlás után még mindig nem vagyok készen, viszont a dolgok természetéből adódóan az ember soha nincs kész, mindig csiszolni kell a technikákat, s mindig van még mit gyakorolni a továbbfejlődéshez. Ennek megfelelően én például megpróbáltam az ütő rügdöntéseket kifejlesztetni, már amennyire egy ju jitsukának elengedhetetlenül szükséges, hogy a támadást kellő intenzitással és precizitással tudja végrehajtani. Az én izlésvilá-

gomhoz kötődött a kyokushin karate ütő és rügd stílusa állt legközelebb, s ehhez kapcsolódik az az érdekesség, hogy amikor más harcművészetek művelői eljöttek az edzőterembe ju jitsut gyakorolni, akkor legkönnyebben a kyosok tanulták meg ezt a mozgást. Megpróbáltam erre a bázistechnikára ráépíteni a ju jitsut, megspékelve eszközös, fegyveres technikával. Tehát itt jött a rövid bot, hosszú bot, ezek hártása, késtechnikák védeése.

1982-ben sikerült a többi harcművészethez hasonlóan nekünk is hivatalos szervezeti keretek között működni az akkori karate szövetségen belül külön szakágként, majd jött a Magyarországi Harci Művészetek Össz-szövetsége, és ezeket követően jött csak létre az önálló ju jitsu szövetség.

– A kezdeti időszakban milyen konkrét segítséget kaptak a nemzetközi szövetségtől?

– Az alapok vitathatatlanul ebből az időszakból jöttek. Bertolettiék nagyon sokat segítettek, de én tanultam más mesterektől is Kinában, Liverpoolban, Londonban stb. Ez elsősorban abból adódott, hogy amikor megkísérlettem ezeket a technikákat kipróbálni, nem mindig működtek úgy, ahogy kellett volna, nagyon sokszor megverték. Ezért elgondolkoztam, miben lehet a hiba: vagy én vagyok tehetésgtelen, vagy a ju jitsu egy működéskeptelen technika halmaz? Adtam még egy esélyt magamnak; ennek a technikai halmaznak működőképesnek kell lennie, csak lehet, hogy rosszul van összerakva. Ekkor elkezdtem előlrol az összes technikát „milliméterről milliméterre” újra összerakni és megfejteni, hogy mitől működik és mitől nem. Ez több mint száz technikát jelentett. Maximalista módszerem lévén, az volt a feltétel, hogy azok a technikák, amiket én oktatok, súlytól, nemtől, hazától függetlenül működőképesek legyenek. Csak így kerülhetnek be a rendszerbe. Ezeket később megpróbáltam különböző harcművészeti és karate klubokban letesztelni, hogy ott is működőképesek-e ezek a technikák. Természetesen, megfelelően alkalmas partnerekkel, de a dozsóban elérhető legéletszerűbb szinten végül is sikerült ezeket a gyakorlatokat letesztelni.

– Jelenleg milyen a kapcsolatuk a világszövetséggel?

– Szervezeti szinten nem, de technikai szempontból, illetve ju jitsu szempontból egy kicsit elszakadtunk azoktól, akiktől az elején tanultam. A technikai szintet próbáljuk meg kiegészíteni, de valójában a silabuszunk közel hasonló az övékéhez.

– Megtalálható-e a ju jitsuban a karate kettős jellege, a kötött kihon és a nyitottabb jellegű küzdelem?

– A mi rendszerünkben igen. A szabad küzdelem megtalálható nálunk, az életszerűség

miatt én ezt erőltetem. Például olyan, mint a kyokushin szabad küzdelem, ahol megengedünk nagy ivű dobásokat is, hiszen ez nálunk nem idegen. Természetesen figyelni kell a helyes kontrollra, mert esetlegesen a dobás közben alkalmazott full-contact technika gyorsan véget vetne a küzdelemnek. Ugyanakkor megtalálható nálam a kesztyűben történő küzdelem is, mint a boxban, kick-boxban, s amennyiben az ellenfelek földre kerülnek földharcelemekkel is folytathatják a küzdelmet. Tehát mi elvárjuk a sokoldalú küzdelmi képességek fejlesztését.

– Mit szól Bertoletti úr ehhez a szakmai nézet-véleménykülönbséghez?

– A szakmai nézetkülönbség ellenére becsülik és tisztelik azt a munkát és azt a színvonalbeli eredményt, amelyet nem is a versenyeken, hanem az ilyen jellegű szemináriumokon, továbbképzéseken, dan-vizsgákon lehet igazán érzéklni a technikai repertoár, és a végrehajtás szemszögéből.

– Hányan tartoznak a Magyar Ju Jitsu Szövetséghez, milyen a szakmai színvonal?

– Az országban húsz edzőteremben mintegy kétezer ember gyakorolja a ju jitsut. Sok magasan képzett oktatónk van szerte az országban, akik teljes odaadással adják tovább az anyagot tanítványaiknak. Kiemelkedik közülük Kovács Attila 3. danos mester, az MJSZ elnöke, Onódi István, aki az utánpótlás-képzésben vállal kiemelkedő szerepet. Seres Károly, valamint számos 1-2. danos mester. A szakmai színvonal nemcsak az övfokozatok miatt jelentős, hanem összekapcsolódva a ju jitsu gyakorlása közben kialakuló szellemi töltéssel egy egész életfelfogást tükröz. A ju jitsu nemcsak technikai, hanem szellemi szinten is nagyon individualista harcművészet. Elsősorban önmagamot fejlesztem, csak társak kellene hozzá, mert önmagamnak nem tudjuk megdobni. A hasonlóság, mint minden harcművészetben, itt is megtalálható: a társ, a magasabb szint tisztelete, a fájdalom és szenvedés elviselése, legyőzése is hozzájárul a lelki formálódásához. Aki megszokja, hogy egy önként vállalt hierarchikus rendszeren belül kell élnie, dolgoznia, az könnyebben megfelel a társadalom elvárásainak is. A nagyon magas szintekhez már született adottságok kellene, van-e elég igény és elkötelezettség, hogy tovább tudjunk lépni. Fekete öves szinten például már a védekezés és a támadás sokrétűsége (ütő-rügd-blokkoló technikák, elvezető rögzítő technikák) szinte kimeríthetetlen tárházat jelent egy mester számára. Például első danos szinten mintegy hatvan-hetven ilyen technika biztonságos használatát kell elsajátítani. A mostani táborban is sikerült előrelépni jó néhány tanítványunknak a magasabb dan-fokozatok irányába. Visszatekintve saját pályafutásomra, úgy gondolom, életem első negyven éve a fizikai teljesítményről szól, a másik negyven a szellemiről. Az, hogy ez a szellemi út hány danig vezet majd, ez egy más kérdés. Az viszont megállapítható, hogy a tanítványaink közül nem nagyon került ki kábítószeres, büntetett előéletű ember, ami szintén a ju jitsu társadalmi hasznosságát tükrözi.

– Mit szeretne elérni a jövőben a szövetsége számára?

– Szeretném, ha ez a technikai színvonal megmaradna úgy, hogy hígulás nélkül tudnánk a létszámunkat jelentősen növelni. Szeretnék nemzetközi szinten kilépni a versenyek tekintetében, hogy minél több tapasztalatot szerezhessenek tanítványaink.

Kalmár Árpád

A nemzetközi edzőtábor kapcsán megkérdeztük Krauser Ernő rendőr alezredestől, a Budapesti Rendészeti Szakközépiskola intézkedés-módszertani szakosportvezetőjétől: miért jött létre ez az együttműködés a rendőrség és a ju jitsu szövetség között?

– Egrészlet Kelemen István új szakmai tudása és személyisége komoly referenciát és garanciát arra nézve, hogy a képzés a legjobb szakmai kezében van. Másrészt a ju jitsu oktatóival és az erre alapuló képzéssel az a célunk, hogy az intézkedő rendőrök fizikailag és technikailag, valamint pszichésen, tehát szellemi téren is olyan képzetek és felkészültek legyenek,

igaz az intézkedéseknél tiszteletet parancsoló legyen a rendőr magabiztos fellépése, így minél ritkábban legyen szükség testi kényszer alkalmazására, s az intézkedés ne vezessen a konfliktushelyzetek véres megoldásához. A rendőrnek lehetőleg legkisebb erőszakkal kell megoldania a helyzeteket, különböző súlyú és felkészültségű ellenfelekkel szemben is, ezért az együttműködés elmélyítése érdekében célunk a rendészeti szakközépiskolában működő sportegyesületen belül egy ju jitsu szakosztály létrehozása, ahol ezeket az ismereteket még mélyebben lehet átültetni a rendőrök felkészítésébe.

A tábor főedzője, Babus László ezredes, a Budapesti Rendészeti Szakközépiskola igazgatója, rendőrségi főtanácsos volt, aki a jubileumi edzőtábor

Oktober 5-én Tiszatenyőn (Szolnok közelében) rendezik meg az első magyarországi nemzetközi allstyle-jitsu szemináriumot, melyet prof. Siegfried Benkel (7. dan) nagymester és az Allstyle-Jitsu International világszövetség szaktekintélyei fogják vezetni. **Vizsgálathetőség is lesz!** További információ **Keskeny Ervintől**, a Magyar Allstyle-Jitsu Harcművészeti Szövetség elnökétől kérhető. **Telefon: 06(56)335-138**